

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ.
547

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2020

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 115^Η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρός

Τόν Ἱερό Κληρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ἰστιάιας καί Βορείων Σποράδων.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Ἐνῶ ἡ ἐφετεινὴ μεγάλη Σαρακοστή φαίνεται ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ μὴν ἔχει τέλος, ἀφοῦ τό πένθος, τό ὁποῖο τὴν χαρακτηρίζει ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει, ἐξ ἄλλης βέβαια αἰτίας, ἐκείνης τοῦ κορωνοϊοῦ, καλούμαστε νὰ γιορτάσουμε τὸ Πάσχα, πού εἶναι ἐορτὴ ἐορτῶν καὶ πανηγυρις πανηγύρεων! Ἀνάσταση, σὲ συνθήκες πρωτόγνωρες. Σὲ κλίμα φόβου καὶ τρόμου! Σὲ πλήρη ἀπομόνωση! Κλεισμένοι στὸν ἑαυτό μας, στὰ σπίτια μας, μὲ σφραγισμένες ἐκκλησίες καὶ αὐστηρὴ καὶ διαρκῶς ἐλεγχόμενη ἀπαγόρευση τῆς συναθροίσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, στὸν χῶρο ὅπου τὰ προηγούμενα χρόνια καλούμαστε νὰ μετάσχουμε στὸ συμπόσιο τῆς Πίστεως καὶ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος!

Ἐμεῖς, ὀφειλετικῶς, ὑπακούουμε στὴν ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὅπως αὐτὴ ἀνακοινώθηκε ἀμέσως μετὰ τὴν διά

τηλεδιασκέψεως γενομένην συνεδρίασιν τῆς 1^{ης} Ἀπριλίου ἐ.ἔ. Ἀκόμη, ἐν ἀπλότητι καρδίας, μὲ καλὸ λογισμὸ καὶ συναίσθησις εὐθύνης, τηροῦντες τὶς ἀγιογραφικὰς ἐντολὰς, συμμεριζόμεσθε τὴν ἀγωνίαν τῶν ἰατρῶν, οἱ ὅποιοι δίνουν στὴν πρώτη γραμμὴ τὴν μάχην ἀντιμετώπισεως τοῦ σοβαρῶς ἀπειλοῦντος τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων κορωνοϊοῦ, καὶ μᾶς συνιστοῦν νὰ μείνουμε στὰ σπίτια μας, ὥστε νὰ ἀντέξει τὸ εὐαίσθητο σύστημα ὑγείας τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ μὴ φθάσουμε στὸ σημεῖο, λόγῳ τῆς ταχυτάτης ἐξαπλώσεως τοῦ ἰοῦ καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀρρώστων, νὰ ἐπιλέγουν ποῖον ἐκ τῶν ἀσθενῶν θὰ περιθάλλουν καὶ ποῖον ὄχι, ὅπως δυστυχῶς γίνεται ἀλλαχοῦ. Θεωροῦμε μάλιστα ὅτι συμβάλλουμε ἔτσι καὶ στὴ διατήρησις τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης, ἐντελῶς ἀπαραίτητης σὲ κρίσιμους καὶ θυμωμένους καιροὺς. Τὰ ὑπόλοιπα, πού ἀπὸ ἀρκετοὺς θρυλοῦνται, τὰ ἀφήνουμε μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοια τοῦ παντεπόπτου Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος ἐξακολουθεῖ, εὐτυχῶς, νὰ εἶναι ὁ ἀληθινὸς Ἐξουσιαστής, Κύριος καὶ Παντοκράτωρ!

Σύμφωνα, λοιπόν, μὲ τὴν ἱεροσυνοδικὴ ἀπόφασιν, θὰ λειτουργήσουν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ μας μὲ ἕναν Κληρικόν, ἕνα ψάλτην καὶ ἕνα νεωκόρον. Θρηνεῖ ἀλήθεια ἡ ψυχὴ μας καὶ προσευχητικῶς διερωτώμεθα: Πῶς νὰ ψάλεις τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» σὲ ἄδεια ἐκκλησία; Σὲ ποιὸν νὰ μεταδώσεις τὸ ἀνέσπερο ἀναστάσιμο φῶς; Μὲ τί καρδιά, σὺ ὁ λειτουργός, νὰ ἱεουργήσεις τὴν λειτουργίαν -πού εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ ἔργον λαοῦ- χωρὶς λαόν, καὶ πῶς νὰ κοινωνήσεις σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ, ὅταν ὁ λαὸς εἶναι στερημένος αὐτῆς τῆς χάριτος; Ἄλλος θὰ πεινᾷ καὶ ἄλλος θὰ μεθύει, ὅπως διερωτᾶται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος; (Α΄ Κορ. 11, 21). Αὐτὸς εἶναι ὁ πόνος μας! Κοινὸς πόνος Κληρικῶν καὶ πιστῶν λαϊκῶν. Καὶ ὁ Ἐπίσκοπός σας, νὰ γνωρίζετε, ὑποφέρει καὶ θὰ συνεχίσει νὰ εἶναι συγκακουχούμενος μαζί σας.

Καί, ὅμως, ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, ἡ Ἐκκλησία, συνεπῶς οἱ πιστοί, ὅλοι μας, οὐρανὸς καὶ γῆ, καλούμαστε νὰ πανηγυρίσουμε μὲ λαμπρότητα τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μας, τὴν συντριβὴν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς ἄλλης βιοτῆς -τῆς νέας καὶ αἰωνίου- τὴν ἀπαρχὴν. Καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον! Πῶς; Πῶς ὅλα αὐτὰ; Τὴν ἀπάντησιν μᾶς τὴν δίνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, στὸ Εὐαγγέλιόν του. Στὸ εἰκοστὸ κεφάλαιον, στοὺς στίχους 19 καὶ ἐξῆς, μᾶς περιγράφει τὸ πῶς ὁ ἀναστημένος Χριστός, παρουσιάστηκε στοὺς

μαθητές Του, οί όποιοι, μετά τό πάθος Του, ἦσαν κάπου συνηγμένοι, «διὰ τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων». Εἰσῆλθε «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», στάθηκε ἀνάμεσά τους καί τοὺς εἶπε: «Εἰρήνη σ' ἐσαῶς!» Καί μᾶς πληροφορεῖ ότι «ἐχάρησαν οί μαθητές, ἰδόντες τόν Κύριον»!

Ἰδιες καί σήμερα, ἀγαπητά μου παιδιά, οί συνθῆκες! Πίσω ἀπό κλειστές πόρτες βρισκόμαστε, οί περισσότεροι μᾶλλον φοβούμενοι καί τηροῦντες τά αὐστηρά μέτρα πού ὑποδεικνύουν οί εἰδικοί καί ἐπιβάλλει προνοητικά ἡ Κυβέρνηση καί ὅλοι ὑπομένοντες. Όταν, ὅμως, δέν εἴμαστε ἐμεῖς, οί ἐκ προθέσεως ἀρνούμενοι ἢ διστάζοντες νά προστρέξουμε, ὀρθρου βαθέος, στόν ὄλβιο καί ζωοδόχο τάφο, ἀλλά ἐξαναγκαζόμενοι, παραμένοντες κατ' οἶκον, τότε ἔρχεται Ἐκεῖνος πρὸς ἐμᾶς, γιά νά μᾶς φέρει τήν εἰρήνη Του καί νά μᾶς γεμίσει μέ χαρά! Καί τήν χαρὰν αὐτήν, κατὰ τήν δική Του διαβεβαίωση, οὐδείς μπορεῖ νά ἀφαιρέσει ἀπό ἐμᾶς! (Ἰωάν. 16, 22).

Τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας πιστεύουμε ότι ό ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, μᾶς δίνει πολύ περισσότερα ἀπό όσα τοῦ ζητοῦμε. Μᾶς δίνει τά πάντα! Τόν παρακαλοῦμε νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τήν θανατική πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ. Ξέρουμε, ὡστόσο, πῶς, ἔστω καί ἐάν ξεφύγουμε τόν ἐνεστώτα κίνδυνο, κάποια στιγμή θά ἀποθάνουμε ἀπό κάποια ἄλλη αἰτία. Παρά ταῦτα, οί περισσότεροι ἰκετεύουμε καί ἐπιδιώκουμε ἀπλῶς αὐτήν τήν παράταση τοῦ βίου μας. Ὁ Χριστός, ὅμως, μᾶς προσφέρει ὄχι ἀπλῶς παράταση, πού ὅσο μακρά κι ἂν εἶναι κάποτε τελειώνει, ἀλλά ζωὴ αἰώνια, δίχως ἡμερομηνία λήξεως! Γί' αὐτό, ὅπως λέγει ό ἱερός Χρυσόστομος, ἐμεῖς οί χριστιανοὶ μπορούμε κάθε μέρα, κάτω καί ἀπό τίς χειρότερες περιστάσεις καί καταστάσεις, νά ἔχουμε Πάσχα! Μὲ καθαρή καρδιά καί ἐμπιστοσύνη στόν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα!

Ἄς ἀκούσουμε αὐτόν τόν ἀληθινὰ ἐλπιδοφόρο λόγο, ὅλοι οί πιστοί, πού δυσανασχετοῦμε καί εἴμαστε πικραμένοι καί στενοχωρημένοι, γιά τήν ὑφιστάμενη ζοφερή κατάσταση, ἡ ὅποια δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά ἐκκλησιαστοῦμε! Θά ἔλθει ό ἀναστημένος Χριστός σέ μᾶς. Ναί!!! «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» θά εἰσέλθει στό σπίτι μας. Μόνο νά προσέξουμε μήπως ἔχουμε κλεισμένες τίς θύρες τῆς καρδιάς μας.... Αὐτές νά ξέρετε δέν τίς παραβιάζει, σεβόμενος τήν ἐλευθερία μας.

Ἄς θυμηθοῦμε ἀκόμη, πὼς ὁ Χριστὸς δὲν περιφρόνησε τοὺς μαθητές Του, ἐπειδὴ ἦσαν συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ ἦλθε πρὸς αὐτούς, «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων»! Δὲν τοὺς κατηγόρησε, ἀλλὰ τοὺς ἔφερε εἰρήνη καὶ χαρά! Καὶ δὲν δίστασε μάλιστα καὶ δεύτερη φορά, «μεθ' ἡμέρας ὀκτώ», μὲ τὶς ἴδιες συνθῆκες(!) νὰ τοὺς ἐπισκεφθεῖ ξανὰ καὶ νὰ τοὺς φέρει τὰ ἴδια δῶρα! Εἰρήνη καὶ χαρά! Καὶ Πνεῦμα ἅγιον! Καὶ τό Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ! (Ἰωάν. 3, 8).

Ὅσοι βέβαια ἐκ τῶν συνανθρώπων μας ἐνδεχομένως καὶ νὰ ἱκανοποιήθηκαν, γιατί ἐπὶ τέλος ἐκλείσαν οἱ Ἐκκλησίες, δὲν ἔχουν παρά νὰ ρίξουν μιά ματιὰ στὴν ἱστορία πού ἔχει πολλὰ διδάγματα! Ὁ Χριστὸς τό ὑποσχέθηκε καὶ ἡ ἱστορία Τὸν ἐπαληθεύει διαρκῶς, ὅτι καὶ οἱ πύλες τοῦ Ἄδου δὲν θὰ ὑπερισχύσουν καὶ δὲν θὰ κατορθώσουν τίποτε ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας (Ματθ. 16, 18). Ἐσᾶς, ὡστόσο, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, σᾶς ἀγαπάει ὁ Χριστὸς περισσότερο, γιατί «διώκοντάς» Τον, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνετε, οἱ πιὸ πολλοί, στὴν πραγματικότητα Τὸν ἀναζητεῖτε! Κάποτε ἴσως σᾶς ἀπασχολεῖ, καὶ μὲ ἐντονότερη ἀγωνία καὶ μεγαλύτερη λαχτάρα ἀπὸ πολλοὺς ἀπὸ ἐμᾶς... Νὰ ξέρετε ὅτι τοὺς καλοπροαιρέτους ἀπὸ σᾶς, θὰ ἔλθει ἀνέλπιστα γιὰ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ, ὁ Ἴδιος νὰ σᾶς βρεῖ. Θὰ σᾶς συναντήσῃ στὸν χῶρο σας, στὴν ὥρα σας. Θὰ σᾶς χαρίσῃ Εἰρήνη, Χαρά, Ζωή!

Ὅσοι πάλι, μιμούμενοι τοὺς ἐκ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, χρησιμοποιώντας τὰ ἴδια δελεαστικὰ μέσα, συνέβαλαν ὥστε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή νὰ ἐνοχοποιηθεῖ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ λειτουργικὴ τῆς ζωῆς, γιὰ τὴν διάδοση τοῦ ἰοῦ, νὰ διασπαρεῖ στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀμφιβολία, νὰ τραυματισθεῖ ἡ πίστη καὶ νὰ φανεῖ ὅτι ἡ ὑπόθεση τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας «τελείωσε», ἀπλὰ θὰ καταλάβουν, τοὺς τό λέγω μὲ πολλή ἀγάπη, ὅτι ματαιοπονοῦν! Οἱ σταυρωτές τοῦ Χριστοῦ Τὸν προκαλοῦσαν νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸν Σταυρό, νὰ ἀποδείξει τὴν Θεότητά Του, γιὰ νὰ Τὸν πιστεύσουν. Ὁ Χριστὸς, καίτοι ἠδύνατο, δὲν ἀρνήθηκε τὸν Σταυρό. Ὑπέμεινε καρτερικὰ καὶ ἔδειξε ὅτι ὁ Σταυρὸς, πού γιὰ πολλοὺς ἦταν -καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι- σκάνδαλο καὶ μωρία, στὴν πραγματικότητα εἶναι Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία (Α' Κορ. 1, 24). Τὸ «τετέλεσται» τοῦ Ἐσταυρωμένου, δὲν

σημαίνει τὸ τέλος τῆς ζωῆς Του, ἀλλὰ τὴν τελείωση τοῦ ἔργου Του...
«καὶ τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος»!

Ἀγαπητά μου παιδιά,
Μὲ τούτα τὰ λόγια, ποὺ ἀληθινὰ παρηγοροῦν, γιατί εἶναι ἡ ἀλήθεια
τῆς Ἐκκλησίας μας, ἃς ἀναμένουμε μὲ ταπείνωση καὶ πόθο τὴν
ἐπίσκεψη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας, εὐτρεπίζοντες, διὰ τῆς πρὸς
ἀλλήλους ἀγάπης καὶ ἐλεημοσύνης, τὶς ἀναστάσιμες λαμπάδες
μας καὶ -ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾱ- νὰ ψάλουμε ὁμοθυμαδόν, μὲ
μιά καρδιά καὶ μιά φωνή, τὸν κατεξοχὴν ὕμνον τῆς Ἐκκλησίας μας.
Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
Θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασιν
ζωὴν χαρισάμενος!
Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Μὲ πασχάλιους πατρικοὺς ἀσπασμοὺς ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος νὰ
ἀναγνωσθεῖ, ἀργά καὶ μὲ εὐκρίνεια:
α) Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων στήν Θεία Λειτουργία πρὶν τὴν ἀπόλυση καὶ
β) κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ **πρὶν ψάλετε**
τό «Χριστὸς Ἀνέστη».
Ἀσφαλῶς θὰ ὑπολογίσετε τὸν χρόνο, ὥστε, ὅπως συνήθως, στίς 12 ἀκριβῶς,
νὰ ψάλετε τό «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ἐσωτερικὴ Διανομή:
Ἀρχεῖον· Φ. Ἐγκυκλίων Μητροπολίτου.